

Faraday igazsága (előszó helyett)

Kedves felkérést kaptam arra, írnék-e pár gondolatot egy friss kezdeményezés elindulásához. Megtisztelő, hogy én: a kívülálló, az egykori egészségügyi főtisztviselő, a páciens, az ördög ügyvédje szót kapok. Minden hiányosságom megvan ahhoz, hogy talán elhiggyék a bevezető bizakodásomat.

A régmúlthoz nyúlnék vissza, példáulért. Igyekszem szemléltetni: egy nagyszerű megoldás, egy briliáns módszer kezdetben milyen rögs utat jár be, hogy aztán előtte még a király is meghajoljon. Történt, hogy Faraday, a nagy tudós felfedezte az elektromosságot, és azt bemutatta az uralkodónak. Félelmetesen szép volt látni, ahogyan a kék villámok cikáztak a két elektróda között. Kevesen gondolták akkor még, hogy ez a felfedezés megváltoztatja a világot, életünket. Pedig – ma már ezt az óvodás is tudja – így történt. Jó emlékeztetni még arra: eleinte bizony kételkedés, idegenkedés fogadta a nagy innovációt. Maga a király is csak annyit tudott kínjában szólni, kérdezni: -Mire jó ez, Mester? A tudós zavarában, zseniális empátiával így felelt: - Egyszer talán majd megadóztathatja, Felség! Párszáz éve mindannyian így vagyunk az új eredményekkel, legfeljebb azzal a különbséggel, hogy nem kapjuk, hanem adjuk az adóforintokat.

Az elektromosságot még csak-csak értem. A mágneses akupunktúráról viszont keveset, alig valamit tudok. Három dologban azonban biztos vagyok. Egyrészt abban, hogy nagyrészt ennek köszönhetem makacs sportsérülésem gyógyulását. Táppénzre lerúgott focistából e gép és módszer révén lehettem egészséges járókelő. (Sajnos, a túl gyors beszédet a készülék nem gyógyítja, a kézikönyv se említi javallatként.) Másrészt, minisztériumi főosztályvezető koromban megtanultam idegenkedni a hályogkovács-sarlatánoktól. De még inkább rájöttem: tényleg csak az egész ember, nem pedig egy testrész baja hozható helyre tisztességesen. A Kelet és a Nyugat gyógymódja együtt ad kerek egészet, s ez főleg a gondolkodásmódra igaz. Harmadsorban pedig: létfontosságú, hogy kire bizzuk magunkat baj esetén. Most már tudom, megtapasztaltam: arra, aki nekem akar segíteni, énrám összpontosít, nem pedig a bankkártyámra. Arra, aki beavat a nagy titokba és együttműködik velem. Jogászként is vallom: állandó kötelesség a bizalmat megszolgálni, ám ez a cél – minden egyes szakmában - elérhető.

Az a szakmai közösség, amely most előállt a mágneses akupunktúra korszerű módjával, számomra hiteles. És ez bizony itt nem a reklám helye. Elismerés, bátorítás tehát nekik is kijár, külön méltatás szükségtelen. Értik és teszik a dolgukat. Nekem ennyi elég. Nagyszerű dolog van a kezükben. Rögeszmém, hogy Churchill-t idézem, íme most is: a nagyság ára a felelősség. A „mágnes-cégnél” tudják ezt.

Faraday igazsága is egyszerű. Ha olyasmit tudsz, ami valamennyiünk boldogulását szolgálja, nem vallhatsz kudarcot. Az idő neked dolgozik. Nagyon nehéz lesz a start. Lesznek irigyek, sőt ellenségek is. Meglehet, nem lesz mód mindenkit elsőbálozóvá visszavarázsolni. De ebben az országban, remélem, immár esély van arra, hogy párezer év keleti tapasztalata, bölcsessége - modern gépi köntösbe rejtve, elhivatott emberek keze által - jobbulást, erkölcsi és anyagi eredményt hoz.

Adjunk egy jó esélyt és biztatást az elinduláshoz! Kívánjunk hozzá sok sikert, szerencsét és – persze - jó egészséget.

Budapest, 2005. május 29.

Kolláth György alkotmányjogász